

послѣ бѣше отишла на събраніе-то, и безъ да знаеше нѣщо за станѣло-то съ мѣжи ѿ, повторила да излѣже като него. Тогава голѣмъ страхъ бѣше обзѣло цѣла черкова-та и сичкы, кои-то ся бѣхъ научили затова.

§. 5. Черкова въ Палестинѣ и Сиріѣ отъ Іудей. Обръщаніе-то на Савля.

Като глѣдаше Іудейско-то съборище, какъ скоро растяше общество-то на Христианы-ты, намысли да земе строги мѣрки, та го спре. Архидиакона Стефана, смѣлыя онзи исповѣдникъ на Христа, отреахъ съ камъни. Послѣ, слѣдъ като го убихъ, наченхъ да гонять и другы-ты вѣрны въ Іерусалимъ. Най-много распаленъ отгорѣ имъ бѣше мамъкъ-тъ Савль. Той билъ отъ Тарсъ, главный градъ на Киликіѣ, и родомъ Іудейнъ, нъ ся припознавалъ и за римскы гражданинъ. Савль добръ познавалъ закона на свои-ты Отци, зашто-то ся въспиталъ при най-добрыя учитель на фарисейскъ-тъ ересь. — мѣдраго Гамиліила. Естествено съ распаленъ характеръ, излѣзълъ и изъ училище-то горящъ ревнитель на Моисеева законъ и строгъ неприятель на Христианы-ты. Ревность-та му ся простирала до тамъ, що-то той е, кой-то насърдчалъ Іудей-ти, да убійтъ Стефана, а самъ пазилъ тогава дрехы-ты на убійци-ты му. Слѣдъ като убилъ вече Стефана, той тръгнулъ да търси и другы-ты послѣдователи на Христа въ самы-ты имъ вѣщи, отѣ-то подкарвалъ и мѣжіе-то, и жены-ты да ги запирають. За да могъ да ся избавяють отъ прѣслѣдваніе-то му, тѣ ся разнесли изъ Іерусалимъ вредомъ по Іудеѣ, Галлилеѣ и по другы-ты страны, и тамъ принесли заедно съ себе си и Евангеліе-то. Тѣмъ единъ-тъ отъ тогашны-ты седемъ диаконы — Филиппъ, билъ отишълъ въ града Самаріѣ, и съ проповѣдь-тъ и чудеса-та си сполучилъ да му направи жители-ты Христианы, кои-то на радо сърдце ся крѣщавали отъ него. Послѣ кога-то Апостоли-ти въ Іерусалимъ ся научили затова, изпратили пакъ Петра и Ивана, да имъ прѣдадхъ и Св. Духа. Тѣ отишли при тѣхъ и като си възлагали ръцѣ-тъ върху главы-ты имъ, прѣдавали имъ Св. Духа *). Въ сѣще-то врѣ-

*) Помежду покрѣстены-ты Самаряны имало нѣкой си вѣлшебникъ, Симонъ, кой-то, като видѣлъ, какъ Апостоли-ти раздавать Св. Духа съ възлаганіе на ръцѣ-тъ си, занесълъ имъ пары, и рѣкълъ: „дайте и менѣ тѣзи власть, за да могъ да придавамъ и азъ Св. Духъ съкому, като си възложимъ надъ него ръцѣ-тъ“. Нъ Петръ му отговорилъ: „Нѣка погине себро-то ти съ тебе, кога-то си помислилъ, че съ купува съ пары тоя даръ Божій. За тебе нищо нѣма тука“. Отъ имъ-то на тоя вѣлшебникъ зѣло да ся наприча Симонъ, кое-то и да е съ пары постиганіе на священны-ты длѣжности.